

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Επιστολή προς Κορινθίους Α' κεφ. ιγ' στίχοι 1-13)

Στη νεοελληνική γλώσσα

Αν τις γλώσσες των ανθρώπων μιλώ και των αγγέλων,
αλλά δεν έχω αγάπη,
θα είχα γίνει χαλκός που ηχεί ή τύμπανο που κροταλίζει•
Και αν έχω το χάρισμα της προφητείας και κατέχω
όλα τα μυστήρια και κάθε γνώση,
και αν έχω όλη την πίστη,
ώστε να μετακινώ βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη,
δεν θα είμαι τίποτε•
Και αν ακόμα μοιράσω όλα τα υπάρχοντά μου
για να θρέψωτους πεινασμένους,
και αν παραδώσω το σώμα μου να καεί στην πυρά,
αλλά δεν έχω αγάπη,
δεν θα έχω κανένα όφελος•

Η αγάπη μακροθυμεί, είναι ελεήμων•

Η αγάπη δεν φθονεί•

Η αγάπη δεν καυχησιολογεί,

δεν ματαιοδοξεί, δεν ασχημονεί,

δεν κοιτάζει το συμφέρον της,
δεν θυμώνει,
δεν κρατάει το κακό,
δεν χαίρεται για την αδικία,
συγχαίρει την αλήθεια•
Πάντα προστατεύει, πάντα πιστεύει,
πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει•
Η αγάπη ποτέ δεν εκπίπτει•
Είτε είναι προφητείες, θα καταργηθούν,
είτε είναι γλώσσες θα πάψουν,
είτε είναι γνώση, θα καταργηθεί•
Γιατί μέχρι ενός σημείου γνωρίζουμε
και μέχρι ενός σημείου προφητεύουμε•
Όταν όμως έρθει το τέλειο, τότε
το μέχρι ενός σημείου θα καταργηθεί•

Όταν ήμουν παιδί, σαν παιδί μιλούσα,
σαν παιδί σκεφτόμουν, σαν παιδί συμπέρανα συλλογιζόμενος•
Όταν όμως έγινα άντρας,
σταμάτησα να κάνω ό,τι κάνει ένα παιδί•
Γιατί, πραγματικά, ακόμη και τώρα
βλέπουμε σαν σε θολό καθρέφτη•
τότε δε πρόσωπο με πρόσωπο•
ακόμη και τώρα γνωρίζω μέχρι ενός σημείου,
τότε όμως θα γνωρίζω τα πάντα
όπως ακριβώς με έχει γνωρίσει ο Θεός•
Μετά ταύτα μένει
η πίστις, η ελπίδα, η αγάπη,
τα τρία αυτά•
μείζων όλων αυτών η αγάπη•

(το Πρωτότυπο Κείμενο)

Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων,
αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον
αλαλάζον• και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια
πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν,
ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν είμι• και εάν
ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα
μου ίνα καυθήσομαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι• Η
αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη
ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα
εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί
τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία• πάντα στέγει, πάντα
πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει• η αγάπη ουδέποτε
εκπίπτει• είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται• είτε γλώσσαι
παύσονται• είτε γνώσις καταργηθήσεται• εκ μέρους δε
γινώσκομεν και εκ μέρους προφητεύομεν• όταν δε έλθη το
τέλειον, τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται• ότε ήμην νήπιος,
ως νήπιος ελάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος
ελογιζόμην• ότε δε γέγονα ανήρ, κατήργηκα τα του νηπίου•
βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, τότε δε
πρόσωπον προς πρόσωπον• άρτι γινώσκω εκ μέρους, τότε δε
επιγνώσομαι καθώς και επεγνώσθην• νυνί δε μένει πίστις,
ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα• μείζων δε τούτων η αγάπη•